

nogetfomhelst med at bedømme, hvorvidt de affatte værdipapirer ogsaa i Virkeligheden svarer til, hvad de efter fit paalydende skal udgjøre i værdi, eller hvad vedkommende fonds rettelig beregnede skal beløbe fig til. Tillidsmandens pligt er tænkt at skulle indftrænte fig til at paafe, at der affættes værdipapirer af den i udkastene foreftrævne art til et beløb, fom mindft udgjør, hvad der i vedkommende felftabs aarsopgjør er opført at skulle udgjøre forfikttingsfondet og i tilfælde fiftkerhedsfondet, uden at han behøver at indlade fig paa nogen underføgelfe af, hvorvidt værdipapirerne, og navnlig da panteobligationerne, i fig selv er gode, eller hvorvidt vedkommende fonds er rigtig beregnede. Og ligeledes har han at paafe, at hvad der engang er blevet pantsat fom tilhørende de nævnte fonds, ikke uden fanyttke fra den egentlige kontrolmyndighed paany frigives, medmindre alene en ombytning skal finde fted. For Sveriges vedkommende er det da meningen, at en tilfparende begrænsning skal gjælde med henfyn til ombudsmandens ret og pligt.

Ogsaa med den ordning, fom faaledes er bragt i forflag for Norges og Danmarks vedkommende, er det fundet henfigtsmæffigt at paabyde, at de til forfikttingsfondet og i tilfælde fiftkerhedsfondet affatte værdipapirer skal anbringes i et færfstilt forvaringsrum. Dette paabud er imidlertid her alene en ordensforfiktting uden nogen egentlig retfelig betydning. At foreftrive noget om, at forvaringsfstedet skal være forfhnet med mindft to ulige laafe, og at tillidsmanden skal være i befiddelfe af nøglen til den ene af disse laafe, synes unødvendig her, hvor den retfelige betryggelfe ligger i pantsættelfespaategningen, fom ikke uheldigt kan udfeettes eller tilbagekaldes, uden at vedkommende gjør fig fhldig i en grov forfhndelfe. Sulfede noget felftab onfte til den retfelige befyttelef ogjaa at føie en fattiff faadan, bør det være overladt til det selv at fatte befte mmelfe i faa henfeende og derunder — i lighed med, hvad der formentlig ogsaa i Sverige maa ffe paa anden maade end i nærværende lov — at give nærmere forfikttinger om, hvorledes vedkommende skal biftaa felftabet med i fornøden udftrækning at faa adgang til de afføndrede værdipapirer. Dette fidsfnævnte forhold synes nemlig at være af den art, at det ikke altid vil paffe at ordne det ved en almindelig lovregel. At felftabet holder fig den nysnævnte ordensforfiktting efter retteligt, bør det vel være tillidsmandens fag at paafe, og lader felftabet det fforte paa noget i faa henfeende, bør han faavel her, fom naar det undlader at opfyld sine pligter med henfyn til pantsættelfe, have uførtøvet at varfle kontrolmyndigheden.

Som allerede oftere anthydet finder vi, at det ikke kan være nok, at et livsforfikttingsfelftab ikke skal kunne begynde fin virkfomhed, forinden det efter en nærmere underføgelfe har faaet tilladelfe dertil, men vi har ogsaa maattet hde de foreliggende norffe, danffe og fvenffe lovudkast vor tilflutning deri, at felftabet til lige under fin virkfomhed skal ftaa under fadig kontrol af en offentlig myndighed. Sdet vi i det hele har fundet at kunne tilftræde, hvad der i de nævnte udkast er foreflaaet for at gjøre denne kontrol faa effektiv fom muligt, skal vi her alene fremhæve, at vi befte maa anbefale en faadan ordning fom den, der indeholdes i det norffe og det danffe lovudkast, og hvoerefter kontrollen skal udøves af en myndighed, beftaaende af mindft tre personer. Kontrolmyndigheden vil faa en indfkydelfe paa fporfmaalet om et felftabs træden ud i livet og paa dets senere virkfomhed, fom i enkelte tilfælde kan blive ffæbnefvanger for vedkommende felftab, og i betragtning heraf synes det ubetinget at være det meff betryggende for felftaberne, at afgjørelfen træffes af flere i fællesffab, ligefom dette felvfølgelig ogjaa for kontrolmyndigheden selv vil være det bedfte. Vi har derhos troet at burde foreflaa aabnet adgang til, at der mellem de tre nordiffe launde kan indgaa s overenskomst om at ffabe et fælles fagfhndigt raad, hvis udtalelf kan indhentes i tilfælde, hvor der ankes over de af hvert enkelt lands kontrolmyndighed truffene afgjørelfer. En faadan institution, der formentlig i tilfælde bør beftaa af to personer for hvert land, af hvilke mindft den ene er direktør eller aktuar i livsforfikttingsfelftab, vil utvifomt blive til ffor betryggelfe for felftaberne, ligefom dens udtalelf ogsaa i tilfælde vil kunne være af megen betydning for den høiere administrative myndighed, til hvilken kontrolmyndighedens afgjørelfer skal kunne indanfes.

Med henfyn til fporfmaalet om, hvorledes det skal forholdes med et felftab, fom ftaar i fare for at komme til ikke at kunne opfyld sine forpligtelfer ligeoverfor forfikttingstagerne, eller fom allerede er infolvent, er vi ganffe enige i den tanke, fom er kommen frem fførft i det norffe og senere i det danffe udkast. Det maa nemlig i faadanne tilfælde for forfikttingstagerne være af fførffe interesse at undgaa den opløfning af forholdet, fom nødvendigvis vil blive ffølgen, om felftabet paa fedvanlig maade ffulde komme under konkurs; fom i motiverne til det norffe udkast nærmere udviklet, gjælder det her for forfikttingstagerne iftedefor at faa en øjeblikkelig